

Sø eller den blomstrende Eng, naar han havde den hængende i Glas og Ramme paa sin Væg ... var alle disse ikke ganske som Prinsessen, der foretrak den farvede Fjer for den levende, duftende Rose?

„Og dog“ — fortsatte han — „dette er endda kun den mindre væsentlige, ydre Side af Sagen. Ser vi dybere i de moderne Forhold, søger vi det indre Liv bag denne grimme Maske ... hvad ser vi da? Vi ser Menneskeheden delt ved en uhyre Kløft, der skiller — ikke de gode fra de onde, de ærlige fra de uærlige, Guds Børn fra Syndens Trælle, — nej, men de rige fra de fattige, de nydende fra de ydende og lidende. Paa den ene Side møder vi den store Hob i Arbejde og Armod; paa den anden Side en udvalgt Kreds i Lediggang og Overflod. Hist raader Kulde, Mørke og Vankundighed; her Lys, Pragt og aandelig Overmættelse. Saaledes har vore Dages Kultur gennemført Kristi Lov om Broderskabet mellem Menneskene! Saaledes har den opfyldt det store Bud om Kærligheden til Næsten! Og jo højere Kulturen stiger i et Samfund, des forfærdeligere breder Kløften sig, des frygteligere raaber Jammeren hist, des frækkere tumler Letfærdigheden sig her indtil vi i de store Millionbyer, de saakaldte Kulturcentrer, ser det hele Samfund i vild moralsk Oplosningstilstand og hører